

המאהב היה

בן 23, רונל

בשוק.

המאהבת

היתה כבת 40,

גרופה,

בת-קיבוץ שנוולדה

ברוסיה.

השכונה היתה

צעירה זוהרת.

לו היתה אהבה שנועדה מראש לי כישלון. הכל היה נגדה. המאהב, יהודי דה מוריה. היה רק בן 23, רונל בשוק, צעיר נמוך-קומה, שמגמן ומקריח. ור-חל * היתה גרופה כבת 40. יהודה הוא בן למישפחה מעוטת אמצעים יליד שכר-נתיעוני. אחיו הבכור היה מסובך בעניינים פוליטיים והוא צמח בסביבה אלימה ונואשת. רחל היתה בת קיבוץ, ילידת רוסיה. שגדלה בחממה מישפחתית אוהבת ומבינה, וקיבלה חינוך אקדמי. בעלה לשעבר של רחל, אלוף-מישונה בצה"ל, היה מפקדו הישיר של אחיו הבכור של יהודה. המפקד הקדיש תשומת לב מרובה לפקודו, ועזר לו להיקלט בחברה ולצאת מסבך העניינים הפוליטיים של העבר.

בסוף 1976 היתה רחל גרופה טריה ויום אחד טיילן אליה יהודה, שחיפש

נאשם יהודה מוריה ו"רחל", מבטה כשל אשה מוקטמת ואוהבת...

אהבה מזוהרת

את בעלה. הוא רצה להעזר בו בעניין פרטי כלשהו. רחל סיפרה כי הם גרו יחד, ובין השניים התפתחה שיהה.

"את רחל הכרתי ב-25.11.76, ביום הראשון להיכרותנו ישבנו בבית-קפה. ור-חל שם, לאחר שיהה הרגשתי שהיא מחזיקה בידי ומבטה כשל אשה מוקטמת ואוהבת." כתב יהודה ביומנו. "שאלתי אם תאות להצטרף אלי לדירה של חבר, שהי מפתח היה אצלי, והיא הסכימה. שם קיימנו נו לראשונה יחסים מיניים, ונוכחתי לדעת כי היא אשה בעלת מוג מיני חם."

קשיים התעוררו כאשר רצה יהודי דה לבוא לבקר בביתה של אוהבתו. אך שם התגוררו איתה שני ילדיה, נערה שהיתה אז כבת 15 ונער כבן 12.

בפעם הראשונה בא המאהב בערב לביתה של רחל לחנות בטלויזיה, ומכיוון שבחוק החל גשם סוחף, אמרה רחל כי זוהי הודמנות שהוא יישאר ללון בביתה. בהתחלה ישנתי על הספה. באמצע הלילה היא העירה אותי לעבור למיטתה כדי לעשות אהבה. במשך הזמן יחסינו התי הדקו, ואז אמרה שהיא אוהבת אותי, והיתה רוצה שאעבור לגור איתה כבעל ואישה לכל דבר.

השכנים בבית המשותף בעיר הדרומית

* שם בדוי.

נכון שלא תעזוב אותי?" המאהב הבטיח להישאר לצידה לנצח. כאשר חזרה רחל לביתה, אחרי החלי-מתה, חל שינוי ביחסים בין השניים. לדברי רחל היא הבינה אז כי כל העניין היה טעות, וכי יש לחסלו בעוד מועד. יהודה טוען שהיא נכנעה שוב ללחצים שהפעיל עליה בעלה-לשעבר, וליחסים ה-קשים שהיו בינו ובין הילדים.

יום אחד אמרה רחל ליהודה שעליהם להיפרד וביקשה שיעזוב את ביתה. הוא חשב כי מדובר שוב בפרידה למראית-עין, כדי להשביע את רצון בעלה. אך היא הלכה לתחנת-המישטרה והתלוננה כי יהודה סטר על פניה ואיים עליה שיפגע בה אם תצא עם גברים אחרים.

"בתחילת שנה זו נשבר בי משהו ביחד-סי עם רחל. החלטתי לנסות את מזלי באנגליה, כשאנו מציינים את פרידתנו בארוחת-ערב במיסעדה מפוארת והולכים לרט", כתב ביומנו.

הדבר היה במרס 1980 והערב הסתיים בגן-ציבורי קטן, שאליו הלכו כדי לשוחח. אך מכיוון שהאוירה היתה מאוד רומנטית, קיימו שם יחסי-מין. למחרת טס יהודה לחו"ל.

במשך החודש שבו שהה באנגליה קיבל מרחל שני מיכתבי-אהבה לוחטים: "ליהודה שלום, ...היתה בינינו המון

דה היה בטוח כי כל זה הוא תרגיל כדי להשקיש את בעלה, והם אמנם המשיכו להיפגש כבעבר. ההבדל היחיד היה ש-יהודה לא התגורר עוד בביתה של רחל. רחל היא שהפכה בת-בית במישפחתו של מאהבה. היא הכירה את אמו, דודור-תיו וקרוביו האחרים. ונהגה לנסוע איתם לטיולים ולשמחות מישפחתיות. כולם התייחסו אליה כאל חברתו של יהודה, ולא דיברו על הבדלי הגיל שביניהם.

"יתכן שכל חיי אהיה משוחקת, נכון שלא תעזוב אותי?" שאלה רחל את יהודה לפני שגירשה אותו

שוב שוחחו בני-הזוג על האפשרות שישובו להתגורר יחדיו, ויהודה הציע ל-רחל גישואין, אך היא משום-מה סירבה. "אם יש יחסים יפים בין בני-הזוג, לשם מה להתחתן? הרי זה סתם גייר!" ב-1978 חלתה רחל וסבלה משיתוק זמני. היא אושפזה בבית-חולים, ויהודה טיפל בה במסירות. הוא היה מבקרה יום-יום, וגם אמו הצטרפה אליו.

באחד הימים הקשים, כששכבה בבית החולים, אמרה רחל ליהודה, כשדמעות בעיניה: "יתכן שכל חיי אשאר משוחקת,

הביטו בהשתוממות בשכנתם. הם הכירוה כאשה שקטה. גרופה המגדלת את שני ילדיה והעוסקת בעבודתה המכובדת. ור-פיתאום גילו כי האשה הבלונדית, הי-דהויה במקצת, פורחת בחברתו של המר-אהב, הצעיר ממנה ב-15 שנה. כאשר היה אבי ילדיה מבקר את ילדיו ועולה לדירה, היתה רחל מסתגרת עם מאהבה במיטבת. באותה תקופה החלה הבת המתבגרת להראות סימני עצבנות, וסיפרה לאמה כי

אביה אמר לה שאם יהודה יגור בביתה, יהודה יאנוס אותה. המתח בבית הפך בלתי-נסבל. בכל פעם שהיו הילדים חוזרים מפגישה עם אביהם הם היו מתוחים יותר, ומפגינים את שינאתם ליהודה ור-סלידתם ממנו. לבסוף פנה האב ואיים שאם המאהב לא יעזוב את הבית, ידרוש שהילדים יעברו להתגורר איתו.

כדי למנוע את הפרדתה מילדיה, הסכימה רחל ללכת יחד עם אבי ילדיה למישטרה ולבקש שיוהירו את יהודה לבל יסריד אותה ולבל יבוא עוד לביתה. יהודי